

Kontrabasist med flyt – Hans Backenroth

Värmlänningen Hans Backenroth har spelat med många av de stora svenska och amerikanska jazzpersonligheterna men han står ändå stadigt med båda fötterna på jorden

I en bemärkelse är han samma person, mannen som jag möter på Söder i Stockholms höjder, som jag träffade "hemma på våran gata", i Karlstad för 25 år sedan. I en annan har han vandrat långt på den krokiga jazzvägen. Där han har mött och jobbat med namn som Lill Lindfors, Arne Domnérus, Kjell Öhman, Jan Lundgren, Ulf Wakenius, Monica Zetterlund, Andreas Pettersson och Putte Wickman för att nämna några.

Därtill kommer gruppen, Sweet Jazz Trio, som spelar kammarjazz så lyckosamt att det hörs ända bort till Japan:

– Hösten 2001 fick vi möjlighet att spela i Japan, men tyvärr tvingades jag tacka nej. Jag var uppbokad av annat. Skivbolagsägaren, som också spelar bas, fick åka i mitt ställe...

Det han var uppbokad för var inte fy skam. Hans Backenroths kunnande på kontrabasen har gett eko i jazzens hemland, USA. Tre av varandra oberoende amerikanska jazzmusiker sökte basister vid sina respektive Sverigebesök. Alla fick de telefonnumret till värmlänningen som de snabbt kontrakterade för sina turnéer.

Vilken status har svensk jazz i USA?

– Skandinaviska jazzmusiker överlag är väldigt välrenommerade i USA. Och att svensk jazz går hem i USA märktes vid den svenska jazzsatsning som gjordes av Janne Lundgren (pianist) i New York 2000. Vi var ett gäng musiker som åkte till New York för att presentera svensk jazz. En kväll gick vi själva ut för att lyssna på jazz. Vi hamnade på en klubb där man spelade svenskinfluerad jazz! Det var märkligt att av en slump kliva in på ett hak i New York och få höra svenskinspirerad jazz!

Varför går svensk jazz hem i USA?

– Kanske svensk jazz har fler ingredienser och är mer eftertänksam än till exempel amerikansk jazz. Sedan är vissa delar av svensk jazz starkt förknippad med europeisk konstmusik, nåt som amerikanska jazzmusiker börjat få upp ögonen för och inspirerats av.

Vilken betydelse har jazzen i Sverige i dag?

– Intresset för jazz har ökat mer och mer, folk vill gå lite vid sidan om de gängse musikmenyerna. Det märks bland annat genom att Åhléns har en egen jazztopplista. Jag tror intresset kan ha fått en kick när acid jazz nådde Sverige i början på 1990-talet. Det kom fullt med folk och lyssnade på band som man aldrig hade hört talas om.

Backenroth har spelat och spelat mycket med den äldre generationen svenska jazzmusiker, som till exempel Arne Domnérus och Putte Wickman.

– Jag ser det som ett fruktbart möte mellan äldre och yngre jazzmusiker. Domnérus, till exempel, är så stark i sitt eget musikaliska språk att det är fantastiskt att få spela med honom. Sedan spelar jag nog på ett sätt som både Domnérus och Wickman trivs med. Jag får mycket soloutrymmen när jag spelar med dem!

– **BASSPELET HAR** utvecklats mycket först under de senaste 40 åren. Och på 1930-1940-talet var det ofta "instrumentet som valdes sist" när man satte ihop grupper. Lyssnar man på inspelningar från den tiden kan det kan vara näst intill omöjligt att urskilja vilka basister som spelar och vad de spelar. Däremot, om du ber mig tala om vem som spelar kontrabas på jazzinspelningar från 1950-talet och fram till i dag, kan jag nog känna igen och namnge de flesta.

Hur skulle du beskriva ditt eget basspel?

– Hm, jag skulle nog säga att

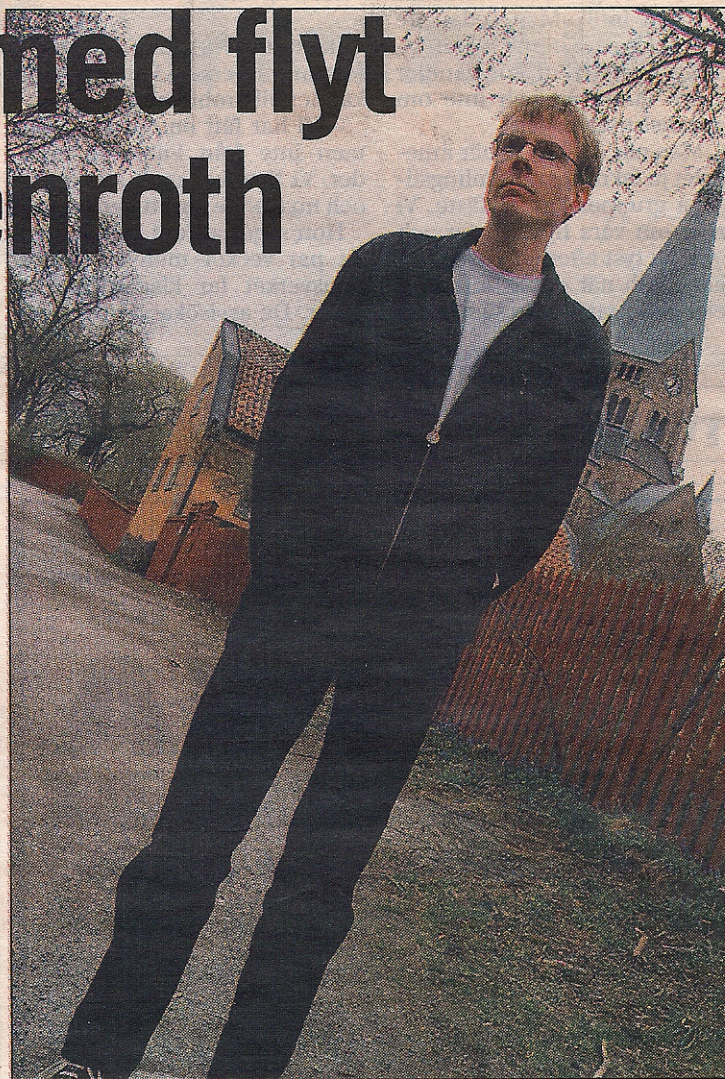

FOTO: KLAS ÖRNKLINT

Uppvuxen vid Mariebergsskogen. Hans Backenroth är ett proffs på kontrabas och är uppbokad, inte minst när amerikanska jazzartister kommer till Sverige.

det har en starkt rytmisk förankring och att det förhoppningsvis är tidlöst. Saker som jag sätter i främsta rummet är det rytmiska dvs "svänget", det melodiska uttrycket och tonbildning/intonation. Jag hämtar också mycket inspiration från andra instrument, även om jag förstås lyssnar på bra basister!

Räkna upp tre milstolpar i din karriär!

– Den första måste bli bandet Strange Power! Vi startade på mellanstadiet på Kvarnbergsskolan i Karlstad och hade väldigt kul kommer jag ihåg.

– Den andra får bli flytten till Stockholm 1986. Det var då jag kom in på musikhögskolan.

– Som tredje grej väljer jag konserterna i USA och Kanada 1991. Det var en stor sak att få komma med på den turnén. Jag

ersatte Red Mitchell som fått förhindra och inte kunde åka med. Det var pirrigt, men lärorikt, och jag minns att jag knöt många kontakter och lärde bland många andra känna Putte Wickman.

Vilket är drömstället att få spela på?

– Jag vill spela på Village Vanguard i New York! Det är ungefär ett "hål i väggen", men ett ställe som besökts av många av de stora, bland andra Miles Davis.

Backenroths kalender för i år är så gott som fullbokad. Våren 2003 är också på väg att fyllas.

Är du ofta i Värmland?

– Nej, faktiskt inte. Det blir mest vid helger och födelsedagar. Inga Värmlandsspelningar är inbokade.